

Liviu ANTONESEI

Celelalte cinci povești filosofice cretane

Zei de la început...

Zei de la început erau modești,
pe măsura noastră –
splendid se mai ridică ea
cu miile de chipuri ale mării!

Un taur negru cu botul înspumat
coboară ca un torent ferice
under the white mountains of Crete,
asemenea cleștarului îmbuteliat
de azi și de oricând.

Da, zei modești, pe măsura noastră,
în vreme ce eu mă scufund
în toate măruntaiele fără de spaimă
ale mării...

Fata de la recepție

Nu știu dacă e săracă cu duhul sau genială,
privindu-i ochii limpezi și goi.
Nu, nu e mută, e doar poloneză!
Zîmbet nățing mai toată ziua
pînă devine zîmbet complice
la nepricerea oablă, la prostia turiștilor.
Înțeleg că judecățile grăbite
sînt mereu eronate –
și cum naiba, în țara lui Nikos,
pe țarmurile împărăției fractalice
ale lui Epimenides?

Mare Nostrum

De la aceste insule și pînă la Adriatica
și, mai departe la coloanele dinspre Atlantic,
doar corpuri goale de zei primitivi,
doar valuri aurite de retsina –
taur în amurg tropăind pe stîncile

de piatră de var, printre rătăcite tufe
de smochini, măslini și aloe.
Poate cel din urmă drum,
poate ultima năvălire...
În peisaj, un chip în efigie,
un chip de atunci, un chip de departe.
Totul se socotește în ritmurile apei,
Totul se socotește cu o mătăsoasă
și aspră măsură!

În ritm, în ritm totul curge...

Un val se scufundă într-alt val și așa mai departe,
val după val, după val, după val...
așa e ritmul, așa e ritmul nostru
de mii de ani, de la facerea lumii.
O zeiță despletită de ape și un taur înspumat
clocotind pe întinderile
zdrențuite, albe, și roșii, și negre
ale unui pămînt pe care-a-nceput
aventura trecerii noastre prin vreme.

Cîntecul minotaurului

Anaisa, jos caisa
Creta e, nu Potaissa,
ba e iele, ba e zeie,
ba e-n cinșpe curcubeie.

Of și of, fecior de iele,
vai de mii zilele mele,
vai de mii zilele mele,
of și of, fecior de lele!

Anaisa, jos caisa
Creta nu e Potaissa,
Creta-n oase, Creta-n sînge
un ochi rîde, altul plînge.
Creta nu e Potaissa,
Creta-n oase, Creta-n sînge,
un ochi rîde, altul plînge,
sub privirile năținge,
sub privirile năținge!